

Verslag leesclub Vrouwen van NU d.d. 5 september 2011 t.h.v. Erica

Het boek: **Dorsvloer vol confetti** van **Franca Treur**

Aanwezig : Marijke, Erica Joke, Nan, Ria, Inge Connie, An, Lenie en Greet

Afwezig: Gerda

Wat we er van vonden:

Lenie: een mooi makkelijk te lezen boek dat observerend en registrerend is.

An: een mooi boek; de sfeer van het geschetste milieu is haar bekend.

Gerda (volgens briefje) De titel lijkt haar gekozen voor de verkoopcijfers. Eenvoudig taalgebruik, met een wat halfslachtig gebruik van Zeeuwse woorden. Er wordt wel een goed beeld geschetst van hoe het kan zijn om tussen al die broers op te groeien. De geloofskwesties zijn niet uniek voor deze Zeeuwse streek en het voegt weinig toe aan hetgeen ze hierover al wist.

Connie Goed leesbaar boek, knap dat iemand die nog zo jong is al zo'n boek kan schrijven. Het geschetste geloofsmilieu vindt zij wel weer heel anders dan b.v. "Knielen op een bed violen".

Inge: Op zich wel een aardig boek. Ze vond het halfslachtige gebruik van het Zeeuwse dialect ergerlijk.

Ria: Vrij simpel, maar wel aardig boek. Veel bekend voorkomende dingen vanuit het milieu. Hoewel de door de moeder gebezigde term "sodemieter op" haar ongeloofwaardig voorkomt.

Nan: Voor haar was het boek een nare confrontatie met haar eveneens zeer strikt gelovige familie van haar vader en de daarmee gepaarde afwijzing van hun gezin. Zij vond het dan ook een rot boek en heeft zich er meet moeite doorheen geworsteld.

Erica Een leuk, makkelijk te lezen boek dat inderdaad wel een confrontatie met het geloof opleverde. De houding van de moeder naar haar dochter vond ze wel erg negatief.

Marijke viel het boek tegen. Ze had veel meer diepgang verwacht. Veel werd niet uitgewerkt en het ontbrak ook aan spanning in de opbouw van het verhaal.

Greet: vond het ook een mager boek en constateerde weer eens dat er in dit strenge geloofsmilieu wel erg weinig leuks te beleven valt.

Joke Was het boek met gemengde verwachtingen begonnen, maar haar viel het taalgebruik juist mee. Ze vond dat een goede weergave van het leven op het platteland wordt gegeven, maar vindt eveneens dat er geen verhaallijn in de zin van een spanningsopbouw is.

De Schrijfster Franca Treur

✓ Werd op 23 juni 1979 geboren in een bevindelijk gereformeerd boerengezin in Meliskerke. Heeft tijdens haar studie Nederlands en literatuurwetenschap in Leiden haar geloof verloren. In 2006 won zij een essaywedstrijd en in 2009 verscheen haar debuut Een dorsvloer vol confetti. In 2010 won hiermee de Selexyz debuutprijs en werden de filmrechten van het boek gekocht. Uiteraard werd zij in de pers meermalen vergeleken met Maarten 't Hart en Jan Siebeling, die beide overigens lovend waren over haar boek.

Diskussie over het boek

Het boek komt wat fragmentarisch over. De schrijfster registreert, constateert maar oordeelt niet. Doordat er steeds over de vader en de moeder wordt gesproken wordt er een afstand geschapen en wordt de kilte in het gezin weergegeven. Niet duidelijk is de mate waarin het biografisch is. De thema's zijn geloof, isolement en fantasie. Het boerderij-leven en gezinsleven vormen de achtergrond van het verhaal. We kwamen niet tot een conclusie v.w.b. het genre waar dit boek onder geschikt kan worden. In ieder geval geen ontwikkelingsroman.

De titel slaat in feite op één hoofdstuk van het boek. Voor de dorsvloer is waarschijnlijk gekozen omdat hier het kaf van het koren wordt gescheiden wat volgens de bijbel ook op Jongste Dag (de Wederkomst van Christus) zal gebeuren. Symbolisch is ook dat de confettie gemaakt is van letters uit de Saambinder, het blad van de kerkgemeenschap waartoe zij hoorden.